fotbal

Dinamo București se antrenează azi în „familie" pe terenul din șos. Ștefan cel Mare.
În fotografie, un aspect de la jocul Dinamo București — Dunărea Giurgiu, disputat în cursul săptămînii.

Foto: M. RĂDULESCU

C. S. M. Reșița poate ieși din impas?

Zilele trecute, la redacție a sosit o scrisoare din Reșița. Un grup de simpatizanți ai C.S.M. — printre care P. Ienea, C. Crista și Ion Pavăn — ne roagă să publicăm rîndurile trimise, sperînd că astfel vom ajuta la depășirea perioadei critice prin care trece echipa reșițeană. Iată ce cuprinde scrisoarea:

„Cei care vă scriu sînt muncitori și tehnicieni ai Combinatului Siderurgic Reșița. Sîntem dezamăgiți de locul (13) pe care-l ocupă echipa C.S.M. în clasamentul seriei a II-a a diviziei B. Considerăm că situația actuală se datorează conducerii clubului (Ion Mitrea — președinte), precum și secției de fotbal. În conducerea clubului se află, de cîțiva ani, o persoană care nu are nimic comun cu sportul. Firește, o asemenea problemă, a alegerii unei persoane corespunzătoare, putea fi rezolvată aici. Dar, așa ceva nu s-a întîmplat deoarece adunările de alegeri, ședințele de analiză se țin cu ușile închise. La asemenea manifestări sînt invitați numai prietenii președintelui, iar adevărații iubitori de sport nu sînt primiți. De fapt, vechii activiști sportivi sînt îndepărtați, deseori cu brutalitate. Oare în conducerea secției de fotbal nu-și găsesc locul foștii jucători ai echipei (divizionari A și chiar internaționali), oameni harnici și cu inițiativă?

Acestea sînt cauzele care au făcut ca la meciurile de fotbal ale echipei C.S.M. să nu participe mai mult de 1 000 de spectatori, iar numărul membrilor susținători să se micșoreze cu fiecare zi.

În încheiere, dorim ca la Reșița să se organizeze o analiză a activității secției de fotbal, la care să participe toți iubitorii de sport. În acest fel, activitatea fotbalistică din orașul nostru ar putea progresa".

Zilele trecute, la redacție a sosit o scrisoare din Reșița. Un grup de simpatizanți ai C.S.M. — printre care P. Ienea, C. Crista și Ion Pavăn — ne roagă să publicăm rîndurile trimise, sperînd că astfel vom ajuta la depășirea perioadei critice prin care trece echipa reșițeană. Iată ce cuprinde scrisoarea:

„Cei care vă scriu sînt muncitori și tehnicieni ai Combinatului Siderurgic Reșița. Sîntem dezamăgiți de locul (13) pe care-l ocupă echipa C.S.M. în clasamentul seriei a II-a a diviziei B. Considerăm că situația actuală se datorează conducerii clubului (Ion Mitrea — președinte), precum și secției de fotbal. În conducerea clubului se află, de cîțiva ani, o persoană care nu are nimic comun cu sportul. Firește, o asemenea problemă, a alegerii unei persoane corespunzătoare, putea fi rezolvată aici. Dar, așa ceva nu s-a întîmplat deoarece adunările de alegeri, ședințele de analiză se țin cu ușile închise. La asemenea manifestări sînt invitați numai prietenii președintelui, iar adevărații iubitori de sport nu sînt primiți. De fapt, vechii activiști sportivi sînt îndepărtați, deseori cu brutalitate. Oare în conducerea secției de fotbal nu-și găsesc locul foștii jucători ai echipei (divizionari A și chiar internaționali), oameni harnici și cu inițiativă?

Acestea sînt cauzele care au făcut ca la meciurile de fotbal ale echipei C.S.M. să nu participe mai mult de 1 000 de spectatori, iar numărul membrilor susținători să se micșoreze cu fiecare zi.

În încheiere, dorim ca la Reșița să se organizeze o analiză a activității secției de fotbal, la care să participe toți iubitorii de sport. În acest fel, activitatea fotbalistică din orașul nostru ar putea progresa".

„INTENȚIONEZ SĂ MĂ RETRAG..."

Pe la jumătatea anului 1964, s-a primit la redacție o corespondență a unui antrenor mai puțin cunoscut din Brașov.

Scrisoarea — care conținea observații pertinente asupra fotbalului nostru și oferea sugestii demne de luat în seamă — ne descoperea, pe lîngă un om profund atașat fotbalului, un ochi clarvăzător și un spirit întreprinzător. (Iar cunoștința ulterioară ne-a întărit convingerea).

„Va fi, cu siguranță, o mînă forte" — considera pe atunci ziarul și făcea, în consecință, recomandările de rigoare.

Anii au trecut însă și numele său a continuat să rămînă, pentru cei mai mulți, anonim.

De curînd, am avut surpriza unei noi scrisori venită de la Ivan Filimon Trifu (acesta este numele cunoștinței noastre). Urmînd aceeași linie — a bunelor intenții — el ne invită la reflecții asupra stadiului actual al fotbalului la noi și indică unele soluții destul de valoroase.

„În ceea ce mă privește — încheie el resemnat—intenționez să mă retrag" (?!). Am pornit pe urmele sale. L-am descoperit greu, la o echipă anonimă din campionatul orașului Brașov. Era în antrenament. Lucra cu băieții săi un exercițiu: distribuiți la diferite distanțe de un zid de piatră — anume construit — aceștia exersau „stingul".

— *Un jucător complet trebuie să stăpînească tehnica execuțiilor cu amîndouă picioarele* — ne spune el. *Pentru a-ți însuși deprinderea de a lovi cu stingul — capitol la care majoritatea jucătorilor noștri sînt deficitari — trebuie să lucrezi, în fiecare zi, cel puțin o oră. Așa procedam noi cînd eram în Italia!*

Nu, n-a vrut să epateze! Imediat a regretat comparația. De altfel, amintirile nu-i fac decît sînge rău, cum aveam să mă conving puțin mai tîrziu.

★

Tentațiile fotbalului de clasă, atracția marilor vedete ale stadioanelor l-au chemat de tînăr în Europa. A jucat în Italia (trei ani în prima ligă), apoi a plecat în America Latină și s-a stabilit în Peru, jucînd mai mulți ani la Universitario din Lima. Încheindu-și activitatea competițională, se înscrie la cursurile de antrenori organizate în capitala Perului (aici l-a cunoscut pe Heriberto Herrera), iar apoi, patru ani, antrenează în Lima.

Gîndurile, însă, îi erau permanent la țara sa natală. Voia să învețe, să acumuleze cît mai mult ca să ajute apoi fotbalul românesc. A reținut tot ce i-a oferit practica de jucător și antrenor, a studiat și conspectat (dosarele doldora de fișe mi-au confirmat acest lucru) tot ce a considerat bun în literatura Sudului și, înarmat pînă în dinți, s-a întors cu ani în urmă în patrie.

Și-a luat o echipă de categorie inferioară avînd neclintită credință că, chiar pornind de la acest nivel, poate realiza lucruri mari. *„Totul ar fi fost posibil* — își exprimă el azi convingerea — *dacă nu mi s-ar fi pus bețe-n roate".*

Din decență n-a vrut să ne declare sursa amărăciunii lui. Am căutat-o noi.

Anul trecut, echipa sa, A.C.F.R. Brașov, trebuia să promoveze în C, însă o „deliberare" de culise i-a rezervat o altă soartă. Antrenorul a strîns din dinți și a luat-o da capo; i-a fost mai greu, pentru că cinci titulari au preferat avantajele unei categorii superioare. La sfîrșitul actualului tur, A.C.F.R. era pe locul doi, cu 10 puncte. Iluzii de moment, pentru că turul nu s-a încheiat la fluierul final al arbitrului, ci a continuat la o altă masă verde (asociațiile din Predeal și Ghimbav confirmă) cînd, în clasament, s-au operat remanieri din cele mai bizare: cei de pe locul șase, cu 8 puncte, au ajuns, miraculos, pe primul loc, cu 14 puncte, cei de pe locul doi, cu 10 puncte, au coborît pe locul șase, cu 8 puncte.

În fața acestui „miracol", antrenorul Trifu intenționează să se retragă din activitate.

În această perioadă de „reconstrucție" a fotbalului, cînd solicităm sprijinul tuturor acelora care dovedesc capacitate și voință, un om cu experiență, care ar putea fi de un real folos, este ținut pe „tușă" de opacitatea cîtorva care își apără cu vehemență scaunul și care și-au creat falsa aureolă de oameni capabili și pricepuți. (Se vede, desigur! Situația „înfloritoare" a fotbalului brașovean o confirmă pe deplin).

Nu este oare timpul să îndreptăm lucrurile? Ne-ar interesa și părerea federației de specialitate.

N. MUȘCELEANU

AUREL CRIȘNIC

O știre care îndoliază lumea fotbalului din țara noastră: a încetat din viață, în etate de 43 de ani, Aurel Crișnic, fostul portar al echipei Jiul Petroșeni.

Sportiv valoros, internațional, el a constituit un exemplu de conduită, atît pe terenurile de sport cît și în viața de toate zilele.

Aurel Crișnic rămîne o amintire vie în sufletele tuturor acelora care l-au cunoscut.

AUTO-PĂCĂLELI TIMIȘORENE!

De mai multă vreme, rubrica noastră reflectă complex desfășurarea „Cupei F.R.H.", subliniind deseori utilitatea acestei competiții-punte aproape obligatorie (pentru cine țintește consolidarea performanțelor) între sezonul de toamnă și cel de primăvară.

Astăzi, însă, nu vom publica rezultate sau cronici, ci — nu din vina noastră — vom folosi spațiul rezervat pentru relatarea unui nepăcut epilog timișorean.

Pe scurt, la ediția actuală a „Cupei F.R.H." și-au anunțat participarea, printre altele, formațiile divizionare Universitatea I, Universitatea II, Constructorul și Liceul nr. 4. Recenta finală orășenească a competiției feminine a desemnat ca învingătoare — deci, cu dreptul de a participa la etapele superioare — echipa Liceului nr. 4. Toate bune, dar „7"-le elevelor nu avea, inițial, nici o șansă la acest loc. Se poate spune, desigur, că într-o întrecere sportivă sînt posibile cele mai mari surprize. Acum, însă, a fost vorba de altceva.

Nici jucătoarele de la Universitatea I (antrenor C. Lache), nici cele de la Constructorul (antrenor T. Sfercociu) n-au vrut să cîștige, în ruptul capului, finala orășenească. Ar fi urmat alte meciuri — cu emoțiile și... complicațiile lor. Și așa a început jocul păcălelilor. Universitatea pierde (și e foarte mulțumită) prin neprezentare, Constructorul pierde (și e tot atît de mulțumită) în fața unor echipe evident inferioare valoric. Federația este (?) astfel păcălită și cele două echipe își văd în liniște de treburile lor.

Cum rămîne însă cu prestigiul acestor formații? (Universitatea ocupă primul loc în clasamentul divizionar, Constructorul — locul III!).

Cum rămîne cu respectul datorat publicului, numeroșilor suporteri timișoreni?

Cum rămîne cu pregătirea acestor echipe care urma să se desăvîrșească — în toate compartimentele — cu prilejul acestei competiții oficiale?

Cum rămîne cu cheltuielile de organizare și cu timpul pierdut pentru o prezență care — așa cum a fost înțeleasă — putea să lipsească?

Pentru orice eventualitate au fost pregătite și scuzele. Printre ele, una care trebuie amintită în mod deosebit. Universitatea: **„Am avut patru jucătoare la lotul național. Deci..."** Să spunem însă că Universitatea are două echipe în divizie și — firesc — un mare număr de jucătoare. Dar mai este ceva. Echipa care n-a putut să joace în „Cupa F.R.H." fără cele patru jucătoare, n-a scos o vorbă atunci cînd, la sfîrșitul lunii noiembrie, a plecat în Iugoslavia. Tot fără Nemeț, Anca, Frantz și Székeli! Așa stînd lucrurile, cum și pe cine a păcălit fiderul timișorean? Desigur, aceeași întrebare, sportivilor și antrenorului de la Constructorul. Dacă echipa n-a ajuns nici în finala orășenească, pierzînd meciuri în care pornea favorită, cum — și cu ce rezultate — va participa la turneul, programat la începutul lunii martie, în... Polonia! (Ce părere are în această privință federația de specialitate?).

Nu cumva se adevărește vorba: **„Cînd vrei să păcălești pe altul, fii atent să nu ieși tu însuți păcălit"?...**

Silviu FLORESCU

INTIME...

● Săptămîna aceasta, clubul susținătorilor echipei Progresul a înregistrat încă 60 de înscrieri. Pînă în prezent, numărul total al susținătorilor se ridică la 273. Și un amănunt de loc neglijabil: toți sînt cu cotizația la zi.

● Sorții au decis! În preliminariile campionatului mondial din 1970, vom juca cu Portugalia, Grecia și Elveția. În săptămînile care urmează, federațiile naționale trebuie să cadă de acord asupra datelor disputării partidelor tur-retur. Poate că ar fi bine dacă federația noastră ar lansa invitații celorlalte foruri pentru o întîlnire la București, unde să se discute această problemă...

● Antrenorul C. Teacșă ne-a făcut noi precizări cu privire la programul de pregătire al echipei clujene: săptămîna viitoare „U" Cluj va poposi la Predeal pentru cîteva zile, apoi va susține un meci la Cîmpina (cu Petrolul); duminica viitoare va juca cu Rapid în Giulești, iar pe 25 februarie se va deplasa în R. P. Ungară, la Szeged, unde va întîlni echipa locală.

● Clubul Steaua a trimis secției de fotbal a ziarului o invitație la ședința de analiză a activității centrului de copii și juniori. Vom participa!

● Cornel Popa, Nelu Nunweiller, Dinu și Ștefan au fost oaspeții elevilor din Brezoiu. Simpozionul pe teme fotbalistice s-a bucurat de succes și a durat cîteva ore. Fiecare dintre părți s-a ales cu cîte ceva: elevii din Brezoiu cu impresii din activitatea internațională a fotbaliștilor, iar dinamoviștii cu superlerl pe meleagurile argeșene.

● Pe stadionul „23 August" din Baia Mare au fost lăsate în părăsire plasele celor două porți. Din luna noiembrie, ele stau montate pe barele porților. Stricăciunile produse de intemperiile iernii vor fi remediate probabil (sau vor fi cumpărate alte plase noi), în ajunul primului meci al returului.

Din banii cui?

LUPTĂ STRÎNSĂ ÎN „CUPA TRACTORUL"

POIANA BRAȘOV, 3 (prin telefon). Un soare cald, o zăpadă bună și o organizare excelentă au conferit „Cupei Tractorul", care a început sîmbătă (totuși...), un cadru de bun augur. Atractivitatea concursului a fost sporită și de disputa deosebit de echilibrată, diferențele minime fiind la ordinea zilei. A plăcut în special cursa seniorilor, în care primii clasați au furnizat o luptă sportivă de toată frumusețea. De altfel, un amănunt cu totul ieșit din comun a dat savoare de inedit cursei seniorilor: cel mai bun timp a fost realizat de Nicolae Sfetea, care nu a fost însă răsplătit decît de propria satisfacție, întrucît nu este legitimat la nici un club! Considerăm că se cere rezolvată situația acestui fondist fruntaș, care ne-a reprezentat și ne va reprezenta cu cinste peste hotare, chiar în cadrul apropiatei Balcaniade, dar nu-și poate vedea încununate, în toată puterea cuvîntului, eforturile din cauză că nu i se dă dezlegarea. Iar aceasta deși transferul pe linie de producție este de mult efectuat. Poate că federația...

Carol GRUIA
corespondent principal

Rezultate tehnice: **seniori** (15 km): 1. Gh. Bădescu (Dinamo) 53:12; 2. Gh. Cîncu (A.S.A.) 53:13; 3. St. Drăguș (A.S.A.) 53:28; 4. M. Cojan (Tractorul) 54:44; 5. D. Zangor (A.S.A.) 54:47; 6. N. Sumedrea (Tractorul) 56:02; 7. N. Țeposu (Steagul roșu) 57:47; 8. C. Arghiropol (I.C.F.) 59:17; h.c. N. Sfetea (individual...) 52:19; **senioare** (5 km): 1. Marcela Leampă (Dinamo) 20:42; 2. Eugenia Pivodă (A.S.A.) 21:48; 3. Rodica Cîmpoia (A.S.A.) 21:59; 4. Elena Popa (Șc. sp. Rîșnov) 26:14; 5. Gabriela Bighiu (I.C.F.) 26:19; **juniori** (5 km): 1. I. Vestea (A.S.A.) 18:18; 2. I. Urs (Tractorul) 18:40; 3. I. Benga (Tractorul) 18:42; 4. I. Tudor (Dinamo) 19:20; 5. N. Stoian (Tractorul) 19:21; **junioare** (3 km): 1. Maria Barabaș (Dinamo) 16:02; 2. Lucia Barabaș (Tractorul) 17:08; 3. Ana Tamassi (Dinamo) 17:57.

Duminică se vor disputa ștafetele mixte din cadrul „Cupei Tractorul" (în Poiana Brașov), ștafeta de biatlon din cadrul întîlnirii de tineret România — R.D. Germană (în Poiana de Jos), un concurs de slalom special rezervat centrelor de inițiere și școlilor sportive din regiunea Brașov (în Kantzel), precum și „Cupa Dezrobirea" (la Brașov) pentru fondiștii școlilor profesionale.

O NOUĂ ÎNTRECERE

După „Cupa de iarnă", iubitorii tenisului din Capitală vor avea ocazia să urmărească o nouă competiție de tenis. Este vorba de „Cupa Steaua" care începe astăzi, în sala clubului organizator din calea Plevnei 114.

Ca și în concursul precedent, vor lua parte fruntașii acestui sport de la noi. Se vor desfășura meciuri numai la probele de simplu femei și simplu bărbați.

Programul este următorul: zilnic (pînă la 12 februarie inclusiv), între orele 9—15 și 18—23.

CONSTANTIN CHIRIAC: „Sînt pentru arbitraje largi, dar în limitele regulamentului"

În marile confruntări internaționale disputate în ultimii ani, arbitrii au intervenit din ce în ce mai rar în lupta boxerilor, cînd aceasta se desfășura, bineînțeles, în limitele prevăzute de regulament. Așa numita „luptă liberă" a dat naștere, deseori, unor spectacole de calitate superioară, directorii de ring fiind, în aceste cazuri, simpli spectatori. Dar, era de-ajuns ca un boxer să se găsească în cît de mică dificultate, pentru ca lupta să fie oprită și pugilistul respectiv să fie numărat. Pe de altă parte, cînd arbitrul constata comiterea unei infracțiuni, el sancționa, fără ezitare, pe cel vinovat. Așadar, pe de o parte, arbitraje „largi", iar pe de altă parte, exigență maximă față de acțiunile neregulamentare.

Acesta este, deci, pulsul arbitrajelor, la ora actuală. Sînt, oare, arbitrii noștri în pas cu orientarea dată de A.I.B.A.? Despre unele aspecte privind această problemă am discutat, recent, cu renumitul nostru arbitru A.I.B.A., Constantin Chiriac.

C. Chiriac. Pe ringurile de peste hotare, lupta liberă este foarte apreciată, atît de arbitri, cît și de către spectatori. Pot afirma, însă, că și noi avem oficiali (ca Marin Stănescu, Virgil Cazacu, Petre Epureanu, Dumitru Dimulescu etc.), care, în ultimul timp, au înțeles să contribuie la reușita unor meciuri, neintervenind decît atunci cînd era absolut necesar. Remarc, cu satisfacție, că în ultimul timp colaborarea dintre arbitru și antrenor este mai strînsă, datorită faptului că la lecțiile de antrenament, din diferite săli, participă și oficiali. Aceștia exersează — ei înșiși — felul cum se plasează, corect, o lovitură și conduc, totodată, meciuri-școală.

REP. Deseori s-au făcut auzite voci care susțin că arbitrii sînt cei vinovați de faptul că partidele n-au cursivitate, că boxerii nu se angajează în schimburi de aproape, de teamă să nu fie sancționați. Au, oare, temei, asemenea păreri?

C. Chiriac. Doar în parte. Colegiul central a dat, din timp, indicații precise arbitrilor, în privința luptei libere, mergînd chiar pînă la sancționarea celor care intervin inoportun. Dar, poate lăsa arbitrul ca lupta să decurgă liber, cînd un boxer schițează, de pildă, o acțiune de atac, iar celălalt îl ia, pur și simplu, în brațe? Desigur că nu. Adevărul este că mulți dintre pugiliștii noștri îi obligă pe arbitri să intervină, deoarece nu știu să-și pregătească atacurile. Ei își pregătesc, în schimb, minute în șir, loviturile decisive care, adesea, sînt neregulamentare, sau se aruncă, necontrolat, asupra adversarilor. Îmi amintesc că boxeri ca Dobrescu, Fiat, Chendreanu, Cazacu ș.a. n-au prea avut de suferit din partea arbitrilor. Aceasta, pentru că acțiunile lor de aproape erau corecte, aveau cursivitate.

REP. Și, totuși, unii dintre oficialii noștri, în dorința de a se face remarcați, abuzează de comenzi ca „stop", „breack"...

C. Chiriac. Este adevărat. Dar nu numai pentru a se remarca. Arbitrii respectivi intervin pripit și datorită necunoașterii regulamentului, deși acesta stipulează clar că lupta liberă trebuie încurajată. Ei confundă, deseori, eschivele cu atacul cu capul înainte, dăunînd, astfel, calității spectacolului. Tocmai pentru a se evita, pe cît posibil, astfel de erori, Colegiul central a găsit ca absolut necesară prezența arbitrilor în sălile de antrenament. Remarc, cu satisfacție, că în ultimul timp, directorii de luptă au înțeles să accepte lupta liberă, să dea cursivitate meciurilor. Vom persevera pe acest drum. În ceea ce mă privește, sînt pentru arbitraje „largi", dar în limitele stricte, permise de regulament. Precizez, totodată, că la recenta consfătuire pe țară a arbitrilor s-a hotărît să se manifeste exigență maximă față de infracțiunile clare săvîrșite de boxeri. Pentru edificarea mea asupra modului cum se orientează arbitrii străini la marile competiții internaționale, am făcut o statistică. Am urmărit, atent, la fața locului, sau la televizor, aspecte de la meciurile disputate la campionatele europene de la Berlin, Roma, și de la ultimele J.O. Ei bine, 85 la sută din avertismente le-au primit acei boxeri care acționau neregulamentar (lovituri cu partea exterioară a mănușii, țineri, împingeri etc.), și numai 10 la sută cei care boxau cu capul înainte (încercînd schimburi la corp), fără să pericliteze, însă, integritatea adversarilor. Aceasta înseamnă că lupta a fost lăsată să decurgă cît mai liber. Așa se va întîmpla, fără îndoială, și la J.O. din Mexic. De aceea, și noi vom încuraja pe acei pugiliști care vor executa o gamă cît mai variată și corectă de procedee tehnice, dar vom fi drastici cu boxerii care folosesc acțiuni flagrant neregulamentare.

Interviu consemnat de
R. CĂLĂRAȘANU

Programul excursiilor care se atribuie la concursul special Pronoexpres din 7 februarie 1968

La concursul special PRONOEXPRES din 7 februarie 1968, care se desfășoară după o nouă formulă tehnică, se atribuie din fond suplimentar autoturisme în număr nelimitat, 20 autoturisme prin tragere la sorți, 50 excursii în U.R.S.S., 50 excursii în Italia și valoroase premii în bani.

Programul excursiilor definitivat de O.N.T. CARPAȚI, este următorul:

U.R.S.S. — Nopțile Albe — 14 zile; Kiev: excursie la Muzeul de stat al artei ucrainiene, plimbare cu vaporul pe Nipru; Leningrad: turul orașului, vizitarea crucișătorului Aurora, a catedralei Isaevski. Ermitajul, Petrodvoreț, fortăreața Petropavlovsk, orașul Puskin; Moscova: turul orașului, Kremlinul. Sala armelor, muzeul Lenin, Galeriile Tretiakov, muzeul Pușkin.

ITALIA 8 zile: ziua I: plecare cu avionul TAROM, transfer aeroport. Roma: cazare, program facultativ; ziua a II-a: turul orașului cu vizitarea Pieții Sf. Petru, Vaticanul. Arcul de triumf al lui Titus ș.a.; ziua a III-a: continuare tur de oraș: Coliseumul, Via Appia, Pantheonul Galeriilor, Piața Veneția, Fintîna Trevi ș.a.; ziua a IV-a: plecare spre Napoli, turul orașului cu vizitarea Pieții și a Palatului Municipal, Gara Maritimă, Piața și Statuia Martirilor pentru Independența Italiei ș.a.; ziua a V-a: plecarea în excursie la Pompei, vizitarea săpăturilor arheologice, plecare spre Amalfi, vizită Sorrento; ziua a VI-a: plecare în excursie la Capri, vizitarea insulei, a Grotei albastre, plecare spre Napoli; ziua a VII-a: vizită la Napoli, plecare spre Roma, program facultativ; ziua a VIII-a: vizitarea Romei, plecare cu avionul la București.

La concursul special Pronoexpres din 7 februarie a.c. cu 15 lei se poate participa la toate cele 7 extrageri. Marți 6 februarie, ultima zi pentru procurarea biletelor.

UN CONCURS REUȘIT

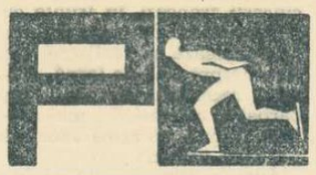

Concursurile tinerilor patinatori de viteză continuă. La Tușnad au avut loc recent întrecerile ediției a II-a a „Cupei C.S.M. Cluj", rezervată juniorilor și copiilor. Bilanțul a fost pozitiv: participare numeroasă, gheață corespunzătoare, rezultate bune, două dintre ele constituind noi recorduri republicane.

Iată noile recorduri, care urmează să fie supuse federației spre omologare: *copii 11—12 ani* — 300 m și 500 m Ladislau Sztankovits (C.S.M. Cluj) 36,8 și, respectiv 61,9 (v. r. 37,1 și, respectiv, 63,5).

Cîștigătorii celor patru categorii de participanți: *cat. 11-12 ani: băieți* — Ioan Kantor (C.S.M. Cluj) 183,71 p; *cat. 13-14 ani: fete* — Roxana Salade (C.S.M. Cluj) 183,900 p; *băieți* — Eugen Imeci (Agronomia Cluj) 231.263 p; *juniori cat. 15-16 ani: fete* — Sanda Bărbulescu (Dinamo Buc.) 220,933 p; *băieți* — Gh. Varga (Agronomia Cluj) 22',582 p; *juniori 17-18 ani: fete* — Ileana Antal (Avîntul M. Cluc) 250,882 p; *băieți* — Mihai Bărbulescu (Dinamo București) 231,340 p.

Clasamentul pe echipe: 1. C.S.M. Cluj 34 p. 2. Agronomia Cluj 27 p, 3. Dinamo București 14 p, 4. Avîntul M. Ciuc 7 p, 5. Dinamo Brașov 5 p.

Săptămîna viitoare pe ecrane:

ÎN SĂPTĂMÎNA 5—11 FEBRUARIE

La cinematograful TIMPURI NOI

DIN CAPITALĂ

un nou program de scurt-metraje românești:

IO, MIRCEA VOIEVOD...
scenariul și regia: Dumitru Done
imaginea: Willi Goldgraber

DAȚI-MI UN CALMANT
scenariul și regia: Ladislau Karda
imaginea: Francisc Patakfalvi

PIINEA NOASTRĂ...
scenariul și regia: Gabriel Barta
imaginea: Vasile Nițu, Petre Gheorghe, Tiberiu Olasz

LAURI CELOR MAI BUNI
scenariul și regia: Marius Oniceanu
imaginea: Costea Ionescu-Tonciu, Willi Goldgraber, Ștefan Ficher

MIRACOLE
scenariul și regia: Paul Cojocaru
imaginea: Laurențiu Mărculescu

ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 12